A la Costa Brava hi ha 24 platges amb dunes, i només en dues estan en bon estat

Un estudi proposa millores per restaurar aquests sistemes

ORIOL MAS / **Girona**

● A la Costa Brava hi ha 24 platges que tenen sistemes dunars, però de tots aquests només dos –el del Rec del Molí de l'Escala i la zona de Ràdio Liberty de Pals– tenen un bon estat de conservació. La resta estan en estat dolent o regular. Així ho conclou un estudi sobre les dunes a la costa gironina, que proposa mesures per millorar la situació.

Els estudis –un se centra en l'Alt Empordà i l'altre en el Baix Empordà i la Selva– els va encarregar la Diputació de Girona, i han servit per identificar per primera vegada tots els sistemes dunars presents actualment a la Costa Brava, independentment del seu estat. Així, de les 24 platges on s'han catalogat dunes, en només dos casos aquestes presenten un bon estat; en dotze casos és regular; i en deu dolent, on la presència de dunes és gairebé inexistent.

Segons l'estudi de l'Alt Empordà, la conclusió és que l'estat de les dunes no és tan dolent com es podia pensar en un principi, ja que la majoria de sistemes estan en un estat primari amb uns problemes per desenvolupar-se que són fàcilment corregibles prenent mesures toves i amb poc cost econòmic. De fet, en aquesta categoria hi entren les dunes que estan en un estat regular, ja sigui tot just en un estat embrionari o ja relativament ben formades. Són sobretot les que estan en platges amb menys pressió urbanística i en espais més naturalitzats, com ara a cap Ras, a Colera; la Cagarra, a Sant Pere Pescador; la Gola del Ter, de l'Estartit, o la platja de Castell, de Palamós.

Ajudes per als ajuntaments

● Arran d'aquests estudis impulsats, l'àrea de Medi Ambient i Territori de la Diputació ha estipulat unes línies d'ajuda per als ajuntaments per finançar la restauració de dunes, d'entre 30.000 i 40.000 euros. De fet, ja fa dos anys que es col·labora amb Castelló d'Empúries i Sant Pere Pescador, bàsicament en accions sobre l'accés a les platges, evitant que es facin aparcaments en zones de regeneració de dunes; i també de condicionament de passeres per distribuir la gent i treure-hi pressió.

En aquests casos es proposen accions per evitar la degradació dels espais i facilitar-ne una restauració natural. Per una banda destaca la regulació d'usos en les zones de creixement de les dunes, impedint per exemple la creació d'aparcaments de sorra compactada just darrere la platja; o delimitar les zones de pas amb passeres o amb tancaments perimetrals, com els de Sant Martí d'Empúries o Castell. Posar més rètols informatius és una altra de les accions proposades.

Pel que fa a les zones amb sistemes més dolents, normalment és a causa de la presència de càmpings o edificacions que impedeixen que la duna avanci, com és el cas de la platja de les Dunes a Sant Pere Pescador, la platja del Racó de Pals o la de Santa Cristina de Lloret de Mar. En aquests casos, difícilment es pot fer res més que delimitar un espai amb caràcter més aviat pedagògic, o arrencar la vegetació al·lòctona.

Uns espais protegits

Les dunes són actualment un espai a protegir per la legislació, per la singularitat que representen com a hàbitat. De fet, només s'hi pot formar una vegetació molt concreta i exclusiva, molt resistent a la manca d'aigua i a la salinitat, i que serveix d'aixopluc per a determinades espècies animals. La pressió humana, però, les ha eliminat en bona part del territori, i la majoria que resten estan fragmentades o en un estat molt embrionari, sense arribar a formar el sistema complet de front de duna, cresta i rereduna.

El Punt - 20-04-09